

изразява, провѣряваше се, дали не е забравилъ родния си езикъ. Цѣлъ рой впечатления, които сж спали толкова години покрити съ нови впечатления, сега се пробудиха и забрънчаха презъ устнитѣ му. Спомни си той за разни обичаи, обреди, свадби; почна да провѣрява, дали не е забравилъ молитвитѣ по славянски, запѣ най-сѣтнѣ „Христосъ воскресе“, за крайно удивление на посещаващитѣ пивницата Американци. Стопанина едъръ, красивъ, до висша степенъ добродушенъ и вѣчно засмѣнъ Баварецъ и жена му, една пълна, бѣла Саксонка, — преситени отъ желѣзната студенина на Американцитѣ, въсхитиха се отъ сентименталноститѣ на доволния до блаженство бай Недѣлковичъ и съ позволение се присѣдиниха на нашата маса, която любезната госпожа затрупа съ всевъзможни закуски. България, Сърбия, Бавария и Саксония си подадоха ржце за да отразятъ съ общи сили американския егоизъмъ и студенина. И побѣдиха. . .

Както Недѣлковичъ, тѣй и Бавареца сж вече американски граждани. Тѣ сж откъснати отъ отечествената си почва, и виждашъ, че искрено, съ гордостъ се наричатъ Американци. На бившето си отечество гледатъ като на нѣщо останало нѣкъдѣ тамъ, далече, въ мъглата. Интереситѣ на щата и на града Нью-Йоркъ сж и тѣхни интереси. Тѣ винаги четатъ газети и сж постоянно въ течението на американскитѣ работи, като не забравятъ и Европа. Азъ се убѣдихъ че за бай Недѣлковича не е безизвѣстно, какво се върши и въ нашия забравенъ край. Когато той, като демократъ, ни се хвалеше съ побѣдата надъ республиканцитѣ, чрезъ избиранieto на Клевеленда за президентъ, и азъ го питахъ, на какво мнѣние е за послѣд-